

HELSINGINTIE 235:N JA SEN YMPÄRISTÖN ASEMAKAAVAN LUONTOSELVITYKSET 2026

Kouvola kaupunki

Laatija/Laatijat	Päiväys	Versio	Sisältö
Silja Veikkolainen	7.8.2026	1	Maastotöiden suunnittelu, toteutus ja raportointi: • Pesimälinnut • Lepakot
Henna Heikkilä	7.8.2026	1	Maastotöiden toteutus ja raportointi: • Lepakot
Valtteri Jokinen	11.8.2026	1	Maastotöiden suunnittelu, toteutus ja raportointi: • Kasvillisuus ja luontotyypit • Viitasammakko • Liito-orava

Version 1 hyväksynyt 12.8.2026 Marko Takala.

Sisällys

Kuvaluettelo	2
Taulukkuuettelo	3
1 Johdanto	4
2 Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	5
3 Lähtötiedot	7
4 Kasvillisuus ja luontotyypit	8
4.1 Menetelmät	8
4.2 Tulokset	9
5 Pesimälinnustoselvitys	16
5.1 Menetelmät	16
5.2 Tulokset	19
6 Lepakkoselvitys	25
6.1 Menetelmät	25
6.2 Tulokset	27
7 Liito-oravaselvitys	30
7.1 Menetelmät	30
7.2 Tulokset	30
8 Viitasammakkoselvitys	32
8.1 Menetelmät	32
8.2 Tulokset	33
9 Johtopäätökset ja suositukset	35
Lähteet	36
Liitteet	37
Liite 1	37

Kuvaluettelo

Kuva 1. Kaavoitusalueen sijainti kartalla.	6
Kuva 2. Selvitysalueen luontotyytit edustavuuksineen.	10
Kuva 3. Pesimälinnustoselvityksen kartoitusreitti.	18
Kuva 4. Lintudirektiivin lajien sekä Suomen kansainvälisten vastuulajien reviirit Helsingintie 235:n alueella.	23
Kuva 5. Uhanalaisten ja silmälläpidettävien lintulajien reviirit Helsingintie 235:n alueella.	24
Kuva 6. Lepakkokartoituksessa kuljetut reitit.	26
Kuva 7. Kaikkien kartoituskierrosten lepakkohavaintojen sijainnit.	29
Kuva 8. Liito-oravakartoituksessa kuljettu reitti ja tehdyt havainnot.	31
Kuva 9. Selvitysalueen eteläosan ruoikko, jossa havaittiin viitasammakoita.	33
Kuva 10. Viitasammakkohavainnointipisteet sekä lajin lisääntymis- ja levähdyspaikan rajaus.	34

Taulukkoluettelo

Taulukko 1. Pesimälinnustoselvityksen kartoituskäyntien aika- ja säätiedot. _____	16
Taulukko 2. Kartoituksessa havaitut huomionarvoiset lintulajit. Uhanalaisuusluokat: LC = elinvoimainen, NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut, EN = erittäin uhanalainen, CR = äärimmäisen uhanalainen (Hyvärinen ym. 2019). _____	19
Taulukko 3. Lepakkokartoituskäyntien aika- ja säätiedot. _____	25
Taulukko 4. Lepakkokartoituskäyntien lajihavaintomäärät. _____	28
Taulukko 5. Viitasammakkokartoituskäyntien aika- ja säätiedot. _____	33
Taulukko 6. Pesimälinnustoselvityksen täydellinen lajiluettelo. _____	37

1 Johdanto

Kouvolan kaupunki asemakaavoittaa Kuusankoskelle Keltin alueelle maata teollisuuden käyttöön. Noin 38 hehtaarin laajuinen kaavoitettava alue sijaitsee Kouvolan keskustan länsipuolella. Kaavoituksen tavoitteena on mahdollistaa teollinen toiminta alueella samalla kuin alueen luonnonarvot pyritään turvaamaan.

Kaavoitus edellyttää kaavoitettavan alueen luonnonarvojen selvittämistä. Selvitetäviksi oli tunnistettu kasvillisuus ja luontotyytit, pesimälinnut, lepakot, viitasammakko sekä liito-orava. Toteutettujen luontoselvitysten tarkoituksena oli tuottaa ajantasainen kuva kaavoitettavan alueen eliölajistosta ja luonnon tilasta.

Luontoselvitykset on tehty noudattamalla LUOPAS-oppaan eli *Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. – Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle* -teoksen ohjeita ja suuntaviivoja (Mäkelä & Salo 2023). Muista käytetyistä laji- ja lajiryhmäkohtaisista selvitysoppaista on mainittava Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen kartoitusohje (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry. 2023). Näitä on osin sovellettu tilanteen edellyttämällä tavalla.

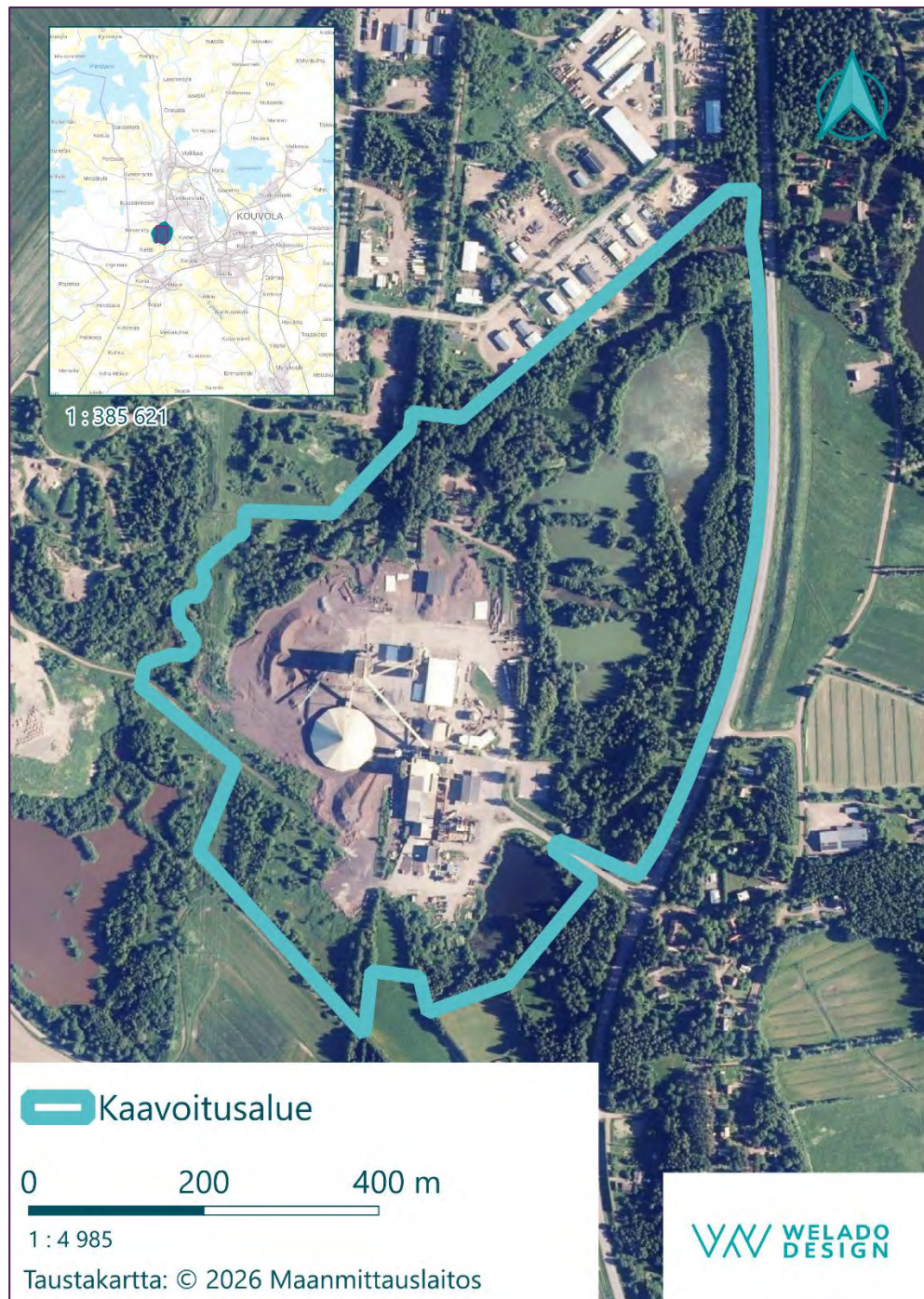
Welado Design toteutti Kouvolan kaupungin toimeksiannosta yllä mainitut luontoselvitykset. Tähän raporttiin on koottu toteutettujen selvitysten menetelmäkuvaukset ja havainnot. Lopussa on lisäksi arvioitu havaintojen pohjalta kaavoituksen vaikutuksia alueen luonnonarvoihin.

2 Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Kaavoitettava Helsingintie 235 ympäristöineen sijaitsee noin 5 kilometrin päässä Kouvolan keskustasta (Kuva 1. Kaavoitusalueen sijainti kartalla). Kymijoki virtaa alueen itäpuolella lähimmillään alle 200 metrin etäisyydellä. Lähimpiin asuinalueisiin on kaavoitusalueen pohjoisosasta matkaa noin 400 metriä. Alueen pohjoispuolella levittäytyy Heinharjun pienteollisuusalue, etelässä alue rajautuu pääosin peltoihin. Länsiraja noudattelee mutkittelevia kiinteistörajoja, itäpuolella aluetta rajaa Helsingintie.

Kaavoitusalueen välittömässä läheisyydessä ei ole arvokkaita luontokohteita. Lähin suojeltu alue on Rauhanvirta (YSA238809) lähimmillään noin 500 metrin päässä pohjois- ja koillispuolella, osin Kymijoen vastarannalla. Lisäksi Aholanmäen luonnonsuojelualue (YSA263773) on noin kilometrin päässä kaakkoispuolella.

Kaavoitusalueen välittömässä läheisyydessä länsipuolella sijaitsee maakunnallisesti arvokas lintualue (MAALI-alue) Keltin altaat (Parkko ym. 2015). Altaat ovat linnustoltaan hyvin monipuolisia, ja siellä esiintyy mm. useita uhanalaisia tai silmälläpidettäviä vesilintulajeja.

Kuva 1. Kaavoitusalueen sijainti kartalla.

3 Lähtötiedot

Suomen Lajitietokeskukselle tehtiin tietopyyntö vakioiduin viranomaisrajauksin alueella ja sen ympäristössä 2 kilometrin säteellä havaituista suojelluista tai uhanalaisista lajeista. Aineisto saatiin 13.4.2026 (Lajitietokeskus 2026).

Lisäksi selvityksessä ja sen suunnittelussa hyödynnettiin Maanmittauslaitoksen maastokartta- ja ilmakuva-aineistoja, sekä Luonnonvarakeskuksen, Suomen ympäristökeskuksen ja Metsäkeskuksen avoimia, paikkatietomuotoisia tietoaineistoja sekä vanhoja ilmakuvia ja historiallisia karttoja.

4 Kasvillisuus ja luontotyytit

4.1 Menetelmät

Lajitietokeskuksen lähtötietoaineistossa ei ollut havaintotietoja hankealueella kasvavista huomionarvoisista lajeista. Alueen länsi- ja luoteispuolella oli yksittäisiä havaintoja muutamasta lajista. Erityisesti luoteispuolella oli edellisvuotinen havainto vaarantuneesta (VU) ketoraunikista.

Esiselvityksessä ja maastotöiden suunnittelussa hyödynnettiin muitakin tietolähteitä. Karttapohjaisessa tarkastelussa aluetta tutkittiin maastokartan lisäksi ilmakuvista, minkä ohessa tarkasteltiin historiallisia ilmakuvia ja kartta-aineistoja paremman kokonaiskäsityksen alueesta saamiseksi. Myös Metsäkeskuksen ja Luonnonvarakeskuksen avoimet paikkatietoaineistot olivat hyödyllisiä selvittäessä alueen luonnonoloja.

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen maastotyöt toteutettiin yhdellä kartoituskäynnillä 12.6.2026. Kartoituksessa selvittävä alue kuljettiin kauttaaltaan läpi, minkä aikana tunnistettiin ja kirjattiin ylös luontotyytit ja niiden rajat sekä etsittiin huomionarvoisia lajeja.

Luontotyytit määritettiin viimeisimmän luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin mukaisten kuvailujen pohjalta (Kontula & Raunio 2018). Arvioinnissa uhanalaisiksi arvioitujen luontotyyppien lisäksi alueelta rajattiin seuraavat mahdolliset luontotyytit:

- luonnonsuojelulaissa (LSL 9/2023 64 §) suojelluiksi määritellyt luontotyytit,
- metsälain (MetsäL 1093/1996) 10 §:ssä luetellut luontotyytit,
- vesilain (VesiL 587/2011) 11 §:ssä luetellut luontotyytit sekä
- muut huomionarvoiset luontotyytit.

Kasvillisuus käytiin läpi myös huomionarvoisten lajien varalta. Erityisesti alueelta etsittiin viimeisimmässä uhanalaisuusarvioinnissa vähintään silmälläpidettäviksi (NT) luokiteltuja lajeja (Hyvärinen ym. 2019), LSL:lla tai luonnonsuojeluasetuksella (LSA 1066/2023 liite 3) suojeltuja taikka muuten huomionarvoisia kasvilajeja.

Kasvillisuus- ja luontotyyppikartoituksen toteutti ekologi FM Valtteri Jokinen.

4.2 Tulokset

Selvitetty alue oli liki kauttaaltaan kosteaa ja rehevää. Alue koostui vesialtaiden ympäristön lehtojen lisäksi myös osin pelto- ja joutomaasta. Alueen keskellä sijaitsi Leca Oy:n tehdas, jonka tuotteista kevytsoralla on ollut huomattava vaikutus alueen olosuhteisiin, erityisesti maaperään, johon soraa oli kertynyt huomattavia määriä. Sitä oli pitkin vesialtaiden rantoja ja huuhtoutuneena korkeamman vedenpinnan myötä ylempänäkin rinteissä sekä kasoina laajalti tehtaan ympäristössä. Kevytsora on kuohkeuttanut ja ilmavoittanut maata, mikä on toisaalta eduksi monille alueen lajeista. Tehtaalle johtavan tien pohjoispuolella metsää halkoi myös sähkölinja. Voimakkaan ihmisvaikutuksen myötä alueen luontotyyppien edustavuus ei ollut erityisen korkea.

Vesialtaiden lähiympäristö oli hyvin lehtipuuvaltaista ja koostui suureksi osaksi raidasta (*Salix caprea*). Isokokoisten raitojen joukossa oli myös paljon jokseenkin hiljattain kaatunutta puuta, joka oli jäänyt hiljalleen lahoamaan ja lisäämään alueen luonnonarvoja. Myös harmaaleppä (*Alnus incana*) oli runsas, varsinkin rantaviivan läheisyydessä. Metsäkuusta (*Picea abies*) oli selvästi vähemmän, ja sen runsaimmat esiintymät painottuivat alueen kaakkoisosiin. Kosteaa aluetta ei juuri suosinut mäntyä, mutta lammikkoalueen luoteispuolella oli kuitenkin pieni mäntyvaltainen kumpare, joka oli selvästi ympäristöään kuivempi.

Tehdasalueen länsipuolelle jäävä osa alueesta oli pitkälti joutomaata. Sitä halkoi voimajohtoaukea, jonka alla kasvoi tyypillisten joutomaan kasvien lisäksi haitallisiksi luokitelluista vieraslajeista komealupiinia (*Lupinus polyphyllus*) ja yksi yksilö jättiputkilajeista (*Heracleum* sp.). Komealupiinia oli laajemminkin länsiosassa sekä teiden varsilla muuallakin selvitetyllä alueella. Varsinkin länsiosa oli muutenkin korostetun ihmisvaikutteista, ja kevytsoraa oli maaperässä täälläkin, joskin määrä väheni, mitä kauemmas tehtaalta kuljettiin.

Iso osa selvitetystä alueesta ei edustanut niinkään varsinaisia luontotyyppejä vaan rakennetun ympäristön luontotyyppejä. Näiden ns. RYTY-tyyppien ohella selvitysalueeseen kuului myös hieman peltoaluetta. Lisäksi Helsingintien ja lehtokuvion välisellä kaistaleella kasvoi istutettua, tasaikäistä pihtaa (*Abies* sp.) ja kontortamäntyä (*Pinus contorta*). Kaikki tällaiset kuviot on jätetty arvioinnin ulkopuolelle soveltumattomina alueina.

Seuraavassa on tiiviit kuvaukset alueen arvioiduista luontotyypeistä. Kuviot edustavuuksineen (asteikolla A–D) on esitetty kartalla (Kuva 2).

WELADO
DESIGN

H001: kostea keskiravinteinen lehto

Uhanalaisuus: NT (koko maa) / NT (Etelä-Suomi)

Edustavuus: B

Eteläisen lammen rannassa sijaitsevan lehtoalueen valtapuulaji oli raita. Myös varttunutta kuusta oli kuviolla jonkin verran enemmän kuin muilla, minkä lisäksi kuviolla kasvoi hieskoivua (*Betula pubescens*). Kenttäkerros oli tyypillistä lehto- ja lehtomaisten kankaiden lajistoa: kevätilinnunherne (*Lathyrus vernus*), metsäkurjenpolvi (*Geranium sylvaticum*), vuohenputki (*Aegopodium podagraria*), isotalvikki (*Pyrola rotundifolia*), nurmitädyke (*Veronica chamaedrys*) ja ojakellukka (*Geum rivale*). Monin paikoin sanikkaisia oli hyvin runsaasti, erityisesti soreahiirenporrasta (*Athyrium filix-femina*). Pohjakerroksessa metsäliekosammal (*Hylocomiadelphus triquetrus*) oli selvästi seinäsammalta (*Pleurozium schreberi*) yleisempi. Komealupiini oli alkanut levitä tienpientarelta lehdon puolelle. Kuviolla ei havaittu uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia lajeja.

H002: tuore keskiravinteinen lehto

Uhanalaisuus: VU (koko maa) / VU (Etelä-Suomi)

Edustavuus: C

Selvitysalueen lounaisosan lehtolaikku oli muiden tavoin raitavaltainen. Muu puusto oli pääasiassa harmaaleppää. Kenttäkerroksen kasvillisuus oli vaatimattomampaa, ja voimajohtoauekan aiheuttamat reunavaikutukset olivat selvästi nähtävissä joutomaan kasvillisuuden tunkeutumisena lehtoon. Maaperässä oli myös huomattava määrä kevytsoraa, minkä lisäksi komealupiini oli levinnyt kuviolla laajalle. Kuviolla ei havaittu uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia lajeja.

H003: jokien rantapensaikot

Uhanalaisuus: LC (koko maa) / LC (Etelä-Suomi)

Edustavuus: B

Tehdasalueen luoteispuolella pienen joen luhtaisessa rannassa oli runsaasti pajukkoa. Matalassa vedessä kasvoi pullosaraa (*Carex rostrata*) laajoina kasvustoina. Parinkymmenen metrin päässä joesta sen eteläpuolella oli suurehko lammikko, jonka rannassa kasvoi pajujen lisäksi hieskoivua. Lammikon matalan päädyn oli vallannut järvikorte (*Equisetum fluviatile*), jonka lisäksi lammikossa viihtyi pikkulimaska (*Lemna minor*). Kuviolla ei havaittu uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia lajeja.

H004: kostea keskiravinteinen lehto

Uhanalaisuus: NT (koko maa) / NT (Etelä-Suomi)

Edustavuus: B

Pohjoisosassa kulkevan joen pohjoispuolella sijaitsi kostea keskiravinteinen lehto kevyesti joelle viettävässä rinteessä. Valtapuun raidan lisäksi lehdossa

kasvoi metsähaapaa (*Populus tremula*), lehtotuomea (*Prunus padus*), hieskoivua ja metsäkuusta. Pensaskerroksessa oli lisäksi nuoria metsätammen (*Quercus robur*) alkuja. Kenttäkerroksessa vuohenputki oli laajalti selkeä valtalaji. Sen rinnalla kasvoi muun muassa mesiangervoa (*Filipendula ulmaria*), metsäruusua (*Rosa cinnamomea*), sudenmarjaa (*Paris quadrifolia*) ja ahomansikkaa (*Fragaria vesca*). Joenrannassa esiintyi lisäksi ranta-alpia (*Lysimachia vulgaris*) ja sanikkaisista muun muassa soreahiirenporrasta. Tiheän kenttäkerroksen alla oli hyvin vähän sammalia. Kuviolla oli merkittävä määrä eri-ikäistä lahoppua. Kuviolla ei havaittu uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia lajeja.

H005: kostea runsasravinteinen lehto

Uhanalaisuus: VU (koko maa) / VU (Etelä-Suomi)

Edustavuus: B

Selvitysalueen suurimman vesialtaan ympärille sijoittunut lehto oli moni-ilmeinen. Erityisesti lammen itäpuolella lehto oli paikoin jyrkässä, kumpuilevassa rinteessä. Maaperä oli monin paikoin sekoitus multaa ja savea, erityisesti rannassa, ja vesi on selvästi ollut ajoittain korkeammalla kuin se oli kartoitusaikaan. Maaperässä oli myös runsaasti kevytsoraa varsinkin rannan tuntumassa.

Muiden lehtokuvioiden tapaan raita oli valtapuulaji. Rannassa harmaaleppä oli paikoin yhtä runsas, ylempänä rinteessä kasvoi myös metsäkuusta, lehtotuomea, metsähaapaa, metsävaahteraa (*Acer platanoïdes*) ja kotipihlajaa (*Sorbus aucuparia*). Kenttäkerroksen lajisto ja erityisesti valtalaji vaihteli huomattavasti eri osissa lehtoa: joissain paikoissa vuohenputki peitti alleen kaiken, toisaalla mesiangervo, toisinaan taas saniaisilla ja metsäkortteella (*Equisetum sylvaticum*) oli valta-asema.

Kaikkiaan kenttäkerroksen tavallisia lajeja kuviolla olivat kielo (*Convallaria majalis*), metsäkurjenpolvi, sudenmarja, mustakonnanmarja (*Actaea spicata*), kevätlinnunherne, oravanmarja, ahomansikka ja ojakellukka. Paikoin esiintyi myös jänönsalaattia (*Lactuca muralis*) ja metsäruusua sekä kuvion kaakkoisosassa valkovuokkoa (*Anemone nemorosa*). Pohjakerroksessa kasvoi metsäliekosammalen ohella muun muassa lehväsamallajia (*Plagiomnium* sp.). Rannassa oli erityisen runsaasti maapuuta. Kulttuurivaikutuksesta kertoi parissa kohdassa kasvanut karviainen (*Ribes uva-crispa*). Kuviolla ei havaittu uhanalaisia tai muuten huomionarvoisia lajeja.

Epävarmuustekijöistä

Lehtolajien kukinta-ajoissa on runsaasti vaihtelua. Osa lajeista on ns. kevätkukkijoita, jotka lakastuvat jo toukokuussa. Toiset taas kukkivat heinäkuun puolella. Niinpä on mahdotonta havaita kaikkia yhdellä käynnillä. Esimerkiksi yllä mainittuja valkovuokkoja ei ollut enää kasvillisuus- ja luontotyyppikartoituksen aikaan löydettävissä, vaan ne havaittiin aiemmin liito-oravakartoitusta tehtäessä. Kesäkuun alkuun ajoitettu kartoituskäynti pyrittiin sijoittamaan mahdollisimman optimaaliseen hetkeen, jotta lajisto olisi keskimäärin tunnistettavimmillaan.

5 Pesimälinnustoselvitys

5.1 Menetelmät

Lähtötietoaineistossa oli kuusi selvitysalueelle sijoittuvaa lintuhavaintoa seuraavista lajeista: valkoselkätikka, kuningaskalastaja, törmäpääsky, kanahaukka ja punavarpuunen. Näistä äärimmäisen uhanalaisen kuningaskalastajan sekä erittäin uhanalaisen törmäpääskyn havainnot viittasivat pesintään. Törmäpääskyjä on pesinyt aineiston mukaan selvitysalueen pohjoisosassa kulkevan Akanojan törmällä vuonna 2009, jolloin havaittiin 8 käytössä olevaa pesäkoloa. Myös kuningaskalastajan pesintä on varmistettu Akanojan törmältä kesällä 2009. Kymenlaakson lintutieteelliseltä yhdistykseltä tiedusteltiin kuningaskalastajan pesinnän tilannetta nykyään. Yhdistyksen mukaan pesintä on vuoden 2009 jälkeen siirtynyt kauemmaksi Kymijoen varteen, mutta kuningaskalastajia havaitaan yhä vuosittain kalastamassa Lecan tehdasalueen länsipuolisilla altailla (Keltin altaat). Akanoja voi siten vieläkin toimia lajin siirtymisreittinä Kymijoen ja altaiden välillä.

Pesimälinnustoselvitys toteutettiin soveltamalla yleisesti käytössä olevaa maalintujen kartoituslaskentamenetelmää (Koskimies 1994). Ennen maastotöitä aluetta tarkasteltiin paikkatieto-ohjelmalla kartta- ja lähtötietoaineistojen avulla. Laskentakierroksia tehtiin maastossa yhteensä kaksi, toinen toukokuussa ja toinen kesäkuussa 2026 (Taulukko 1). Alue kartoitettiin aikaisin aamulla auringonnousun ja aamupäivän (noin klo 10) välisinä tunteina. Lisäksi yöaktiivisia lintuja havainnoitiin lepakkokartoituksen kesäkuun maastokäynnin yhteydessä. Kartoituksia tehtiin vain tyynellä ja poutaisella säällä, mikä mahdollisti luotettavan havainnoinnin.

Taulukko 1. Pesimälinnustoselvityksen kartoituskäyntien aika- ja säätiedot.

Päivä	Klo	Sää	Lämpötila	Tuuli
15.5.2025	7.30–10.00	Selkeä	13 °C	2 m/s
6.6.2025	3.45–7.00	Selkeä	15 °C	3 m/s
10.–11.6.2025	1.30–3.30, lepakkokartoituksen yhteydessä	Selkeä	12 °C	2 m/s

Jokaisella kartoituskierroksella alue käveltiin kattavasti läpi (Kuva 3) Maastossa kirjattiin ylös havainnot kaikista havaituista lajeista, minkä lisäksi erityistä huomiota kiinnitettiin huomionarvoisiin lajeihin; uhanalaiset tai silmälläpidettävät lajit, EU:n lintudirektiivin liitteen I lajit tai lintudirektiivin muuttolinnut sekä Suomen kansainväliset vastuulajit. Kaikki havainnot merkittiin kartalle, ja niistä kirjattiin ylös päivämäärä, kellonaika, havainnon tyyppi (esim. laulava tai varoittava) ja sukupuoli mikäli mahdollista. Kaikkien kartoituskierrosten havainnot yhdistettiin kartalle ja niiden perusteella arvioitiin eri lajien reviirimäärät sekä reviirien sijoittuminen selvitysalueelle. Lisäksi havaintojen perusteella arvioitiin pesinnän todennäköisyys reviirillä Suomen lintuatlaskartoituksen mukaisella asteikolla: epätodennäköinen, mahdollinen, todennäköinen ja varma (Lintuatlas 2022).

Koska varsinaisia laskentakertoja oli vain kaksi, ja eri lajit saapuvat Suomeen sekä aloittavat pesinnän hieman eri aikoihin, varovaisuusperiaatteen nojalla reviiritulkintaan riitti yksikin pesintään viittaava havainto lajista sille sopivassa pesimäympäristössä. Pesintään viittaaviksi havainnoiksi tulkittiin laulava koiras, sopivassa pesimäympäristössä oleskeleva koiras, naaras tai pari, voimakas varoittelu, ruuan tai pesämateriaalin kuljettaminen taikka pesässä nähdyt tai kuullut munat tai poikaset.

Pesimälinnustokartoituksen toteutti ympäristötieteilijä LuK Silja Veikkolainen.

Kuva 3. Pesimälinnustoseselvityksen kartoitusreitti.

5.2 Tulokset

Selvityksessä havaittiin 42 lintulajia, joista 15 oli huomionarvoisia. Huomionarvoisista lajeista 5 oli EU:n lintudirektiivin liitteen I tai direktiivin muuttolintujen lajeja, 1 äärimmäisen uhanalainen, 1 erittäin uhanalainen, 4 vaarantuneita, 5 silmälläpidettäviä ja 5 Suomen kansainvälisiä vastuulajeja. Runsaimpina esiintyi Suomen yleisimmät lajit pajulintu ja peippo, huomionarvoisista lajeista runsaslukuisin oli räystäspääsky.

Selvityksessä havaitut huomionarvoiset lintulajit ja niiden arvioidut reviirimäärät on esitetty alla (Taulukko 2), minkä lisäksi havainnot on esitetty tarkemmin alla karttakuvissa ja tekstissä (Kuva 4, Kuva 5). Selvityksen täydellinen lajilista on esitetty raportin lopussa (Liite 1).

Taulukko 2. Kartoituksessa havaitut huomionarvoiset lintulajit. Uhanalaisuusluokat: LC = elinvoimainen, NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut, EN = erittäin uhanalainen, CR = äärimmäisen uhanalainen (Hyvärinen ym. 2019).

Laji	Reviirimäärä	Uhanalaisuus	Kuuluu EU:n lintudirektiiviin	Suomen kansainvälinen vastuulaji
Haapana	2	VU		X
Harakka	1	NT		
Harmaapäätikka	1	LC	X	
Liro	1	NT	X	X
Naurulokki	1	VU	X	
Pajusirkku	2	VU		
Pensaskerttu	4	NT		
Punasotka	1	CR	X	
Punavarpunen	2	NT		
Rantasipi	2	LC		X
Räystäspääsky	5	EN		
Tavi	2	LC		X
Telkkä	2	LC		X
Valkoselkätikka	1	VU	X	
Västäräkki	3	NT		

Haapanoita (VU, Suomen kansainvälinen vastuulaji) havaittiin kahdella reviirillä. Selvitysalueen koillisnurkan vesialtaalla oleskeli haapanapari kummallakin kartoituskäynnillä. Havainto viittaa todennäköiseen pesintään.

Selvitysalueen eteläosan vesialtaalla oli yksi pari toukokuun käynnillä (mahdollinen pesintä).

Harakka (NT) havaittiin kerran selvitysalueen eteläosassa. Havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

Harmaapäätikan (EU:n lintudirektiivin liitteen I laji) soidinääntä kuului kerran selvitysalueen koillisosan metsiköstä. Havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

Liron (NT, EU:n lintudirektiivin liitteen I laji, Suomen kansainvälinen vastuulaji) ääntelyä kuultiin toukokuun käynnillä kerran vesialtaiden keskiosista. Havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

Naurulokki (VU, EU:n lintudirektiivin muuttolintu) havaittiin kerran, kun yksi yksilö nähtiin lentelevän selvitysalueen koillisnurkan altaalla. Havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

Pajusirkkuja (VU) havaittiin kahdella reviirillä. Toinen sijaitsee koillisnurkan altaalla, ja toinen heti tehdasalueen pohjoispuolella Akanojan varrella. Molemmat havainnot viittaavat mahdolliseen pesintään.

Pensaskerttuja (NT) kuultiin laulavan toukokuun käynnillä kahdella reviirillä. Toinen sijaitsi aivan selvitysalueen itäreunassa, ja toinen keskiosissa vesialtaiden reunalla. Kumpikin havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

Punasotka (CR, EU:n lintudirektiivin muuttolintu) havaittiin kerran toukokuun käynnillä, kun koillisnurkan vesialtaalla nähtiin uimassa yksi koiras. Koska koiras havaittiin vain kerran eikä naarasta havaittu ollenkaan, on pesintä tämän havainnon perusteella hyvin epävarma. Reviirin mahdollisuus otettiin kuitenkin huomioon varovaisuusperiaatteen nojalla. Havainto viittaa korkeintaan mahdolliseen pesintään.

Punavarpusia (NT) havaittiin kahdella reviirillä. Toinen sijaitsee aivan selvitysalueen itärajalla, jossa havainto viittaa mahdolliseen pesintään. Toisella reviirillä Akanojan varrella tehdasalueen pohjoispuolella havaintojen perusteella arvioitiin todennäköinen pesintä.

Rantasipillä (Suomen kansainvälinen vastuulaji) on selvitysalueella kaksi reviiriä. Toinen selvitysalueen koillisosan altaalla (mahdollinen pesintä) ja toinen eteläosan altaalla (todennäköinen pesintä).

Räystäspääskyjä (EN) pesi tehdasalueella sijaitsevan avoimen varastohallin sisäpuolen kattorakenteissa (Kuva). Havaintojen perusteella hallissa oli kesäkuun maastokäynnin aikaan viisi käytössä olevaa pesää. Lintujen nähtiin lentelevän pesiin, mikä viittaa varmaan pesintään.

Kuva 4. Varastohalli, jonka rakenteissa nähtiin räystäspääskyjen pesiä.

Taveja (Suomen kansainvälinen vastuulaji) havaittiin kahdella reviirillä, eteläosan vesialtaalla sekä pohjoisessa Akanojalla. Kummallakin reviirillä nähtiin toukokuun käynnillä yksi pari, mikä viittaa mahdolliseen pesintään.

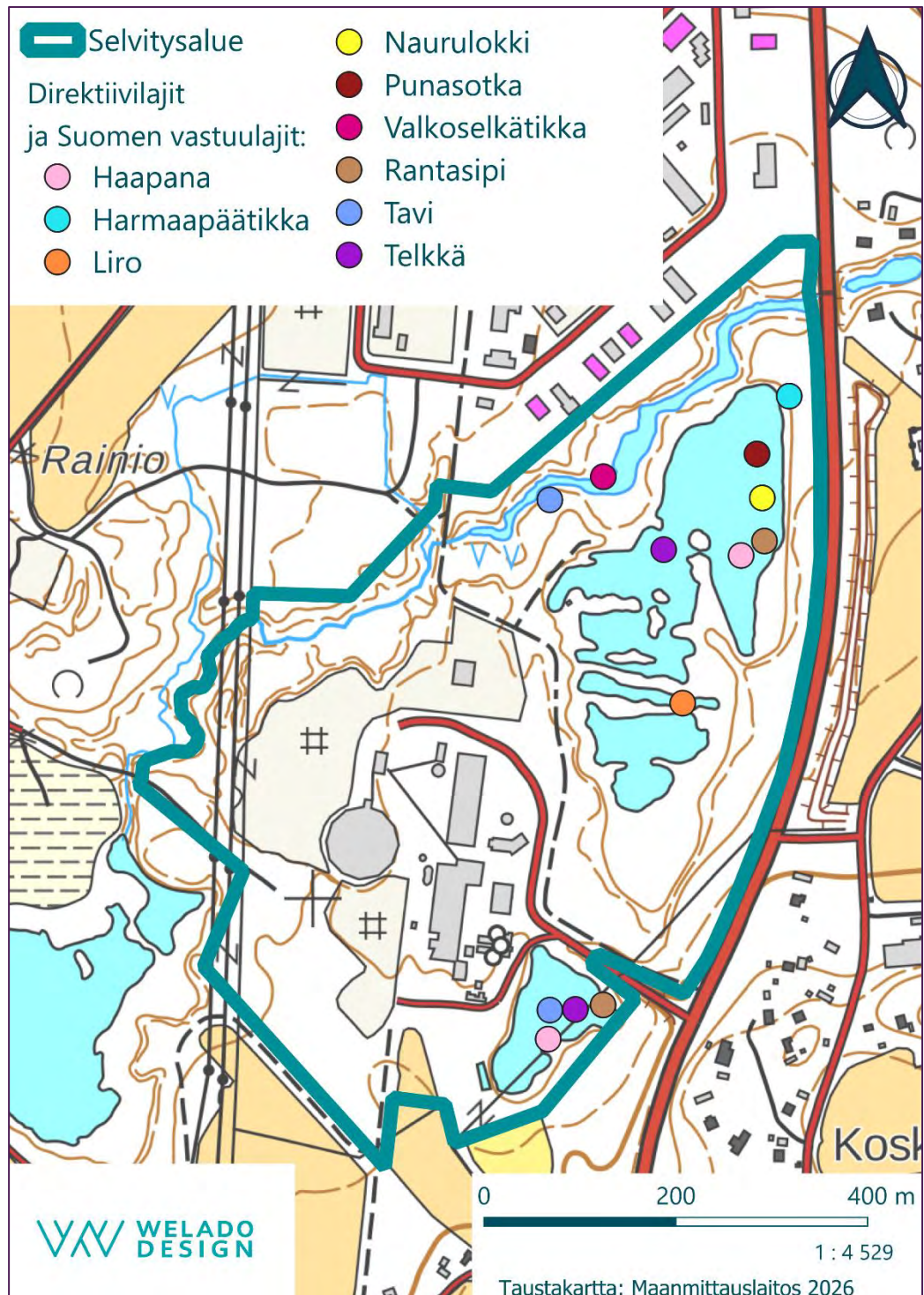
Telkällä (Suomen kansainvälinen vastuulaji) oli selvitysalueella kaksi reviiriä. Sekä koillisnurkan, että eteläosan altaalla nähtiin telkkänaaras poikasten kanssa (varma pesintä).

Valkoselkätikka (VU, EU:n lintudirektiivin liitteen I laji) havaittiin kerran selvitysalueen pohjoisosassa Akanojan varrella. Havainto viittaa mahdolliseen pesintään.

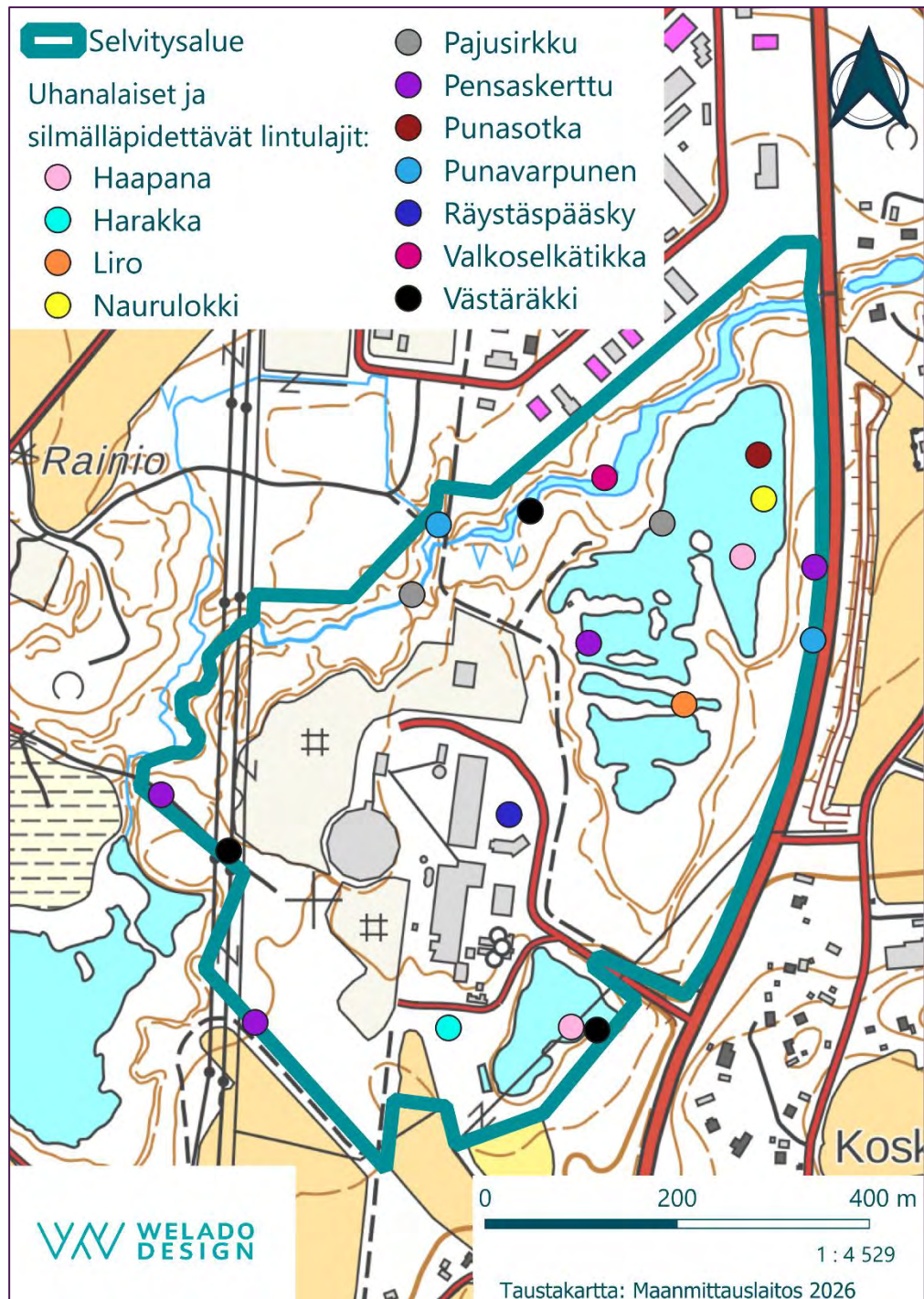
Västäräkin (NT) reviireitä arvioitiin selvitysalueella kolme. Yksi pohjoisessa Akanojan varrella, yksi lounaassa lähellä selvitysalueen rajaa ja yksi eteläosan vesialtaalla. Kaikilla reviireillä havainnot viittaavat mahdolliseen pesintään.

Epävarmuustekijät

Pesimälintuselvityksen tulosten luotettavuuteen ja epävarmuuteen vaikuttaa laskentakertojen määrä, ajankohta ja sääolot. Selvitys toteutettiin suositusten mukaisesti lintujen pesimäkauden alussa ja kohdelajien mukaan aikaisin aamulla tai yöllä aikaan, jolloin linnut ovat aktiivisimmillaan äänessä. Sääolot olivat maastotöiden aikaan hyvät lintujen havainnointiin. Kaksi varsinaista laskentakertaa touko- ja kesäkuussa mahdollisti myös eri aikaan saapuvien muuttolintujen havainnoinnin.

Kuva 4. Lintudirektiivin lajien sekä Suomen kansainvälisten vastuulajien reviirit Helsingintie 235:n alueella.

Kuva 5. Uhanalaisten ja silmälläpidettävien lintulajien reviirit Helsingintie 235:n alueella.

6 Lepakkoselvitys

6.1 Menetelmät

Lähtötietoaineistossa ei ollut havaintoja lepakoista.

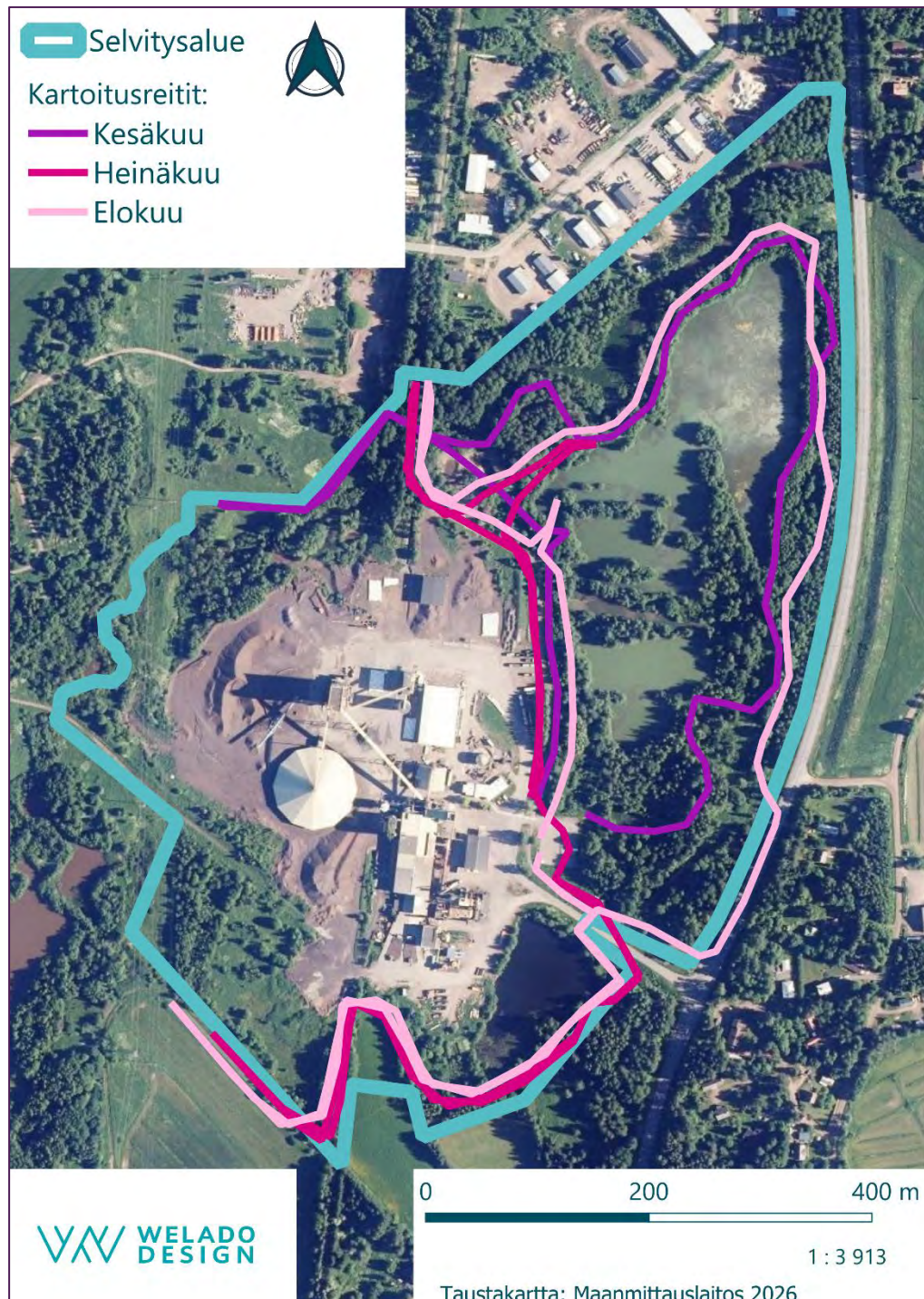
Lepakkoselvitys toteutettiin Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen suositusten mukaisesti (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2023). Ennen maastotöitä aluetta tarkasteltiin kartta- ja lähtötietoaineistojen avulla.

Kartoitukset tehtiin kolmella maastokäynnillä kesä-elokuussa 2026. Kukin kartoituskäynti tehtiin auringonlaskun ja auringonnousun välisenä aikana ja käynnit ajoitettiin tyyniin ja poutaisiin öihin, jolloin lämpötila oli vähintään 10 astetta (Taulukko 4). Eri käynneillä kuljettiin hieman eri kartoitusreitit, ja reitit kohdistettiin erityisesti alueille, jotka arvioitiin lähtötietojen perusteella potentiaalisimmiksi lepakoiden esiintymispaikoiksi (Kuva 6).

Kartoitus toteutettiin aktiivikartoituksena ultraäänidetektorin avulla. Detektorina käytettiin Wildlife Acousticsin Echo Meter Touch 2 Pro -ultraäänimikrofonia ja siihen kuuluvaa ohjelmistoa puhelimelle. Reitit käveltiin läpi rauhalliseen tahtiin ja seurattiin samalla detektorin signaaleja. Ajoittain, otollisissa paikoissa, ja lepakoita muuten havaittaessa pysähdeltiin muutamaksi minuutiksi havainnoimaan. Havainnot merkittiin kartalle, määritettiin mahdollisuuksien mukaan laji ja pyrittiin lentotavasta päättämään, oliko kyse saalistavasta vai ohi lentävästä yksilöstä. Kartoituksessa keskityttiin lentävien lepakoiden havainnointiin, eikä lisääntymis- ja levähdyspaikkoja järjestelmällisesti etsitty.

Taulukko 3. Lepakkokartoituskäyntien aika- ja säätiedot.

Päivä	Klo	Sää	Lämpötila	Tuuli
11.6.	1.30–3.30	Selkeä	n. 12 °C	2 m/s
28.–29.7.	23.00–01.00	Pilvinen	n. 15 °C	3 m/s
6.8.	1.00–3.00	Pilvinen, ajoittaista tihkua	n. 16 °C	2 m/s

Kuva 6. Lepakkokartoituksessa kuljetut reitit.

Maastossa tehtyjen havaintojen pohjalta rajatut alueet luokiteltiin Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen ohjeiden mukaisesti luokkiin I–III:

- **Luokka I:** lainsäädännöllä suojellut kohteet. Lisääntymis- tai levähdyspaikka sekä niille kriittiset yhteydet, joiden hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain nojalla kielletty.
- **Luokka II:** tärkeä ruokailualue tai siirtymäreitti. Alueella esiintyy lepakoita säännöllisesti ja lähes poikkeuksetta useita lepakkolajeja pitkin kesää, ja samanaikaisten havaintojen määrä on suurempi kuin luokan III alueilla. Luokan II alueiden luokituksessa ja rajaamisessa kiinnitetään erityistä huomiota viiksisiippalajien, vesisiipan, korvayökön ja harvinaisempien lajien esiintymiseen. Maankäytössä suositellaan huomioitavaksi alueen arvo lepakoille (EUROBATS-sopimus).
- **Luokka III:** muut lepakoiden käyttämät, monimuotoisuutta tukevat ja turvaavat kohteet. Havainto- ja lajimäärät ovat pienemmät kuin luokan II kohteilla. Maankäytössä on mahdollisuuksien mukaan huomioitava alueen arvo lepakoille.

Lepakkokartoituksen toteuttivat ympäristötieteilijä LuK Silja Veikkolainen ja ympäristötieteilijä VTM Henna Heikkilä.

6.2 Tulokset

Kartoituksessa tehtiin havaintoja kolmesta lepakkolajista: pohjanlepakko, vesisiippa ja viiksisiiippa/isoviiksisiiippa. Viiksisiiippaa ja isoviiksisiiippaa on käytännössä mahdotonta erottaa toisistaan pelkän äänen avulla, joten niitä käsitellään tässä raportissa lajiparina. Lepakoita havaittiin jokaisella kartoituskerralla, mutta havaintomäärissä oli vaihtelua (Taulukko 4).

Kesäkuussa ainoaksi havainnoksi jäi yksi saalistava vesisiippa selvitysalueen koillisosan altaalla. Vesisiippoja havaittiin myös heinäkuussa saman altaan toiselta rannalta, jolloin niitä arvioitiin olevan vähintään kaksi, mutta tarkkaa yksilömäärää oli pimeässä vaikea arvioida. Pohjanlepakoista havaittiin sekä heinäkuussa että elokuussa kaksi saalistavaa yksilöä. Havainnot sijoittuivat eri puolille selvitysalueen vesialtaita reunustaviin metsiköihin (Kuva 7). Viiksisiiippoja havaittiin heinäkuussa yksi saalistamassa tehdasalueen pohjoispuolella kulkevan metsätien yllä. Elokuun käynnillä viiksisiiipan havaittiin lentävän kahdesti kartoittajan ohi, kerran pohjoisosan altailla sekä kerran selvitysalueen eteläisen altaan viereisessä metsikössä. Etelämetsikössä tehtiin myös heinäkuussa yksi havainto ohilentävästä siipasta, mutta nopeasta havainnosta ei pystytty määrittämään lajia tarkemmin.

Taulukko 4. Lepakkokartoituskäyntien lajihavaintomäärät.

Päivä	Pohjanlepakko	Vesisiippa	Viiksisiippalaji	Siippalaji	Yht.
11.6.	–	1	–	–	1
28.–29.7.	2	2	1	1	6
6.8.	2	–	2	–	4

Vaikka alueella on potentiaalista habitaattia usealle lepakkolajille, havaintomäärät jäivät melko alhaisiksi, ja jokaisella käynnillä tehtiin lähinnä yksittäisiä havaintoja. Vaikka lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ei kartoituksessa järjestelmällisesti etsitty, maastosta löydettiin suurimman vesialtaan ympäristöstä muutama linnunpönttö, jotka voisivat sopia lepakoille päiväpiiloiksi. Lisäksi selvitysalueen pohjoisosassa Akanojan varrella oleva metsikkö sekä eteläisen altaan kaakkoisrannalla oleva pieni metsäalue vaikuttivat puustoltaan potentiaalisimmilta lepakoiden päiväpiiloille.

Kartoituksen perusteella alueelta rajattiin kaksi luokan III lepakkoaluetta (Kuva 7). Ensimmäinen alue käsittää koillisnurkan suuremmat vesialtaat, Akanojan varren sekä näitä reunustavat metsiköt. Toinen, pienempi alue sijaitsee selvitysalueen eteläosassa, ja siihen kuuluu pienempi vesiallas sekä sitä reunustava metsikkö. Näillä alueilla havaittiin 2–3 lepakkolajia, ja myös ne ovat rakennepiirteiltään lepakoille sopivia ja tarjoavat sopivia habitaatteja usealle lepakkolajille. Toisaalta havainnot keskittyivät lähes yksinomaan loppukesään, ja yksilömäärät jäivät alhaisiksi, joten kohteiden ei katsota olevan lepakoille erityisen tärkeitä tai sisältävän lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.

Lepakkoselvityksen tulosten luotettavuuteen ja epävarmuuteen vaikuttavat laskentakertojen määrä, ajankohta ja sääolot. Selvitys toteutettiin suositusten mukaisesti usealla kartoituskerralla hajautettuina kolmen kesäkuukauden ajalle. Sääolot olivat maastotöiden aikaan pääosin hyvät lepakoiden havainnointiin. Viimeisellä kartoituskerralla oli ajoittaista tihkusadetta, mutta lepakoita oli silti liikkeellä.

Kuva 7. Kaikkien kartoituskierrosten lepakkohavaintojen sijainnit.

7 Liito-oravaselvitys

Liito-orava (*Pteromys volans*) kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteessä IV lueteltuihin lajeihin. Ne edellyttävät tiukkaa suojelua, ja niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Myöskään yksilöihin ei saa kajota eikä niitä häiritä.

Liito-oravan tyypillisiä elinympäristöjä ovat varttuneet ja vanhat sekametsät, joissa kasvaa lehtipuustoa, kuten haapoja, koivuja ja leppiä, ja joissa on sopivia pesäpaikkoja. Liito orava pesii useimmiten tikkojen hakkaamissa puiden koloissa tai oravien vanhoissa risupesissä, joskus myös linnunpöntöissä tai rakennuksissa.

7.1 Menetelmät

Lähtötietoaineiston mukaan hankealueella sijaitsevan tehdasalueen pohjoispuolella kulkevan polun tuntumassa oli tehty liito-oravahavainto vuonna 2014 (Suomen Lajitietokeskus 2026). Lisäksi alle 200 metrin säteellä hankealueen koilliskulmasta on tehty kolme liito-oravahavaintoa vuonna 2012. Kartoituksen suunnitteluvaiheen alueen karttatarkastelussa hyödynnettiin Maanmittauslaitoksen maastokartta- ja ilmakehu-aineistoja.

Lähtötietojen myötä kartoitusmenetelmäksi valikoitiin liito-oravalle soveltuvien elinympäristöjen havainnointi ja papanakartoitusmenetelmä. Asemakaava-alue käveltiin läpi ja etsittiin liito-oravalle sopivia ympäristöjä. Sopivissa kohteissa etsittiin puiden tyviltä lajin läsnäolosta merkkejä: papanoita tai virtsajälkiä.

Liito-oravaselvityksen maastotyöt tehtiin 23.4.2026, jolloin puissa ei ollut vielä lehtiä ja aluskasvillisuus ei peittänyt mahdollisia papanoita. Havainnot merkittiin kartalle. Liito-oravakartoituksen toteutti ekologi FM Valtteri Jokinen.

7.2 Tulokset

Hankealueella ei havaittu merkkejä liito-oravasta. Hankealueen itäreunassa havaittiin kuitenkin risupesä, joka saattaisi toimia liito-oravan pesäpaikkana (Kuva 8). Alueen puusto on nuorta. Haapaa selvitysalueella kasvaa jonkin verran, mutta liito-oravan tarvitsemia varttuneempia kuusia alueella on niukasti. Liito-

orava voi tilapäisesti oleilla alueella, mutta luontodirektiivin tarkoittamaksi lisääntymis- ja levähdyspaikaksi alue ei luonnonympäristönsä puolesta sovellu.

Kuva 8. Liito-oravakartoituksessa kuljettu reitti ja tehdyt havainnot.

8 Viitasammakkoselvitys

Viitasammakko (*Rana arvalis*) kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteessä IV lueteltuihin lajeihin. Liitteen lajit edellyttävät tiukkaa suojelua, ja niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Myöskään yksilöihin ei saa kajota eikä niitä häiritä. Suomessa viitasammakkoa esiintyy lähes koko maassa, mutta levinneisyys on painottunut maan etelä- ja keskiosiin (Saarikivi 2017).

Viitasammakko tarvitsee selviytyäkseen riittävän kostean elinympäristön. Sopivia elinympäristöjä voivat olla erilaiset pienvedet, suot, kosteikot sekä kosteat metsät (Saarikivi 2017). Laji ei edellytä luonnontilaista ympäristöä mutta suosii sellaista. Voimakkaammin virtaava vesi ei lajille sovi.

8.1 Menetelmät

Lähtötietoaineistossa ei ollut aiempia havaintoja viitasammakoista alueelta tai sen lähiympäristöstä. Kartoitusten aloittamisajankohtaa seurattiin ja haarukoitiin Lajitietokeskukseen kuluvalta keväältä ilmoitettujen havaintojen pohjalta, jotta oltiin kartoittamassa oikeaan aikaan.

Viitasammakoita havainnoitiin ennalta katsotuista paikoista, jotka olivat lähtötietojen perusteella lajille potentiaalisimpia. Kartointu toteutettiin liito-oravakartoituksen yhteydessä sen jälkeen illalla. Kuuntelupaikat valikoituivat sekä karttatarkastelun että liito-oravakierroksella tehtyjen maastohavaintojen pohjalta.

Kartoituskäynnit tehtiin mahdollisimman tyyneellä säällä soidinkurnutuksen kuuluvuuden maksimoimiseksi. Käyntien ajankohdat säätietoineen on esitetty alla (Taulukko 5). Valikoiduilla kuuntelupisteillä piilouduttiin mahdollisuuksien mukaan kasvillisuuden sekaan ja odoteltiin noin 15 minuutin ajan kullakin. Jos soidinääniä havaittiin, laskettiin äänten perusteella mahdollisimman tarkasti soidintavien yksilöiden määrä. Muussa tapauksessa 15 minuutin kuluttua jatkettiin seuraavalle kuuntelupisteelle.

Viitasammakkokartoituksen toteutti ekologi FM Valtteri Jokinen.

Taulukko 5. Viitasammakkokartoituskäyntien aika- ja säätiedot.

Päivä	Klo	Sää	Lämpötila	Tuuli
23.4.2026	20.40–23.30	Enimmäkseen pilvistä	4 °C	1 m/s
5.5.2026	21.30–0.20	Selkeää	7 °C	2 m/s

8.2 Tulokset

Ensimmäisellä kartoituskäynnillä ei havaittu soidintavia viitasammakkokoiraita.

Toisella kartoituskäynnillä 5.5.2026 tehtaalle johtavan tien eteläpuolella sijaitsevan lammen ruoikossa havaittiin viitasammakoita soitimella (Kuva 9). Ne olivat sijoittuneet kuuntelupisteestä katsottuna eri puolille ruoikkoa. Tarkkaa yksilömäärää ei pystytty määrittämään, mutta koiraita oli äänessä 5–10 yksilöä.

Kuva 9. Selvitysalueen eteläosan ruoikko, jossa havaittiin viitasammakoita.

Kartoituksessa tehtyjen havaintojen perusteella pystyttiin määrittelemään lajin lisääntymis- ja levähdyspaikka, jolla kaikki soidintavat koiraat havaittiin. Lammen eteläreunasta rajattiin ruoikkoinen osa alueeksi, johon ei saa kajota (Luonnonsuojelulaki 9/2023 78 §). Lammen muilla rannan osilla vesikasvillisuus oli vähäistä, ja ne olivat sen myötä epäsoivia viitasammakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikaksi.

WELADO
DESIGN

9 Johtopäätökset ja suositukset

Kasvillisuus Helsingintie 235:n ympäristössä on hyvin rehevää. Suuri osa alueen luontotyypeistä edustaa jotakin lehtotyyppiä, joita pidetään kangasmetsiä arvokkaampina luonnonympäristöinä uhanalaisuutensa ja vaateliaamman lajistonsa kautta. Alueen lehtojen edustavuus on kuitenkin kärsinyt tehtaan toimista, ja ympäristössä on huomattavia määriä tehtaan tuotteita, erityisesti kevytsoraa. Alueella ei esiinny vaateliaampaa lehtolajistoa, vaan lajikirjo on varsin tyypillistä kyseisille lehtotyypeille. Kaikki Suomen lehtotyypit ovat joka tapauksessa vähintään silmälläpidettäviä, ja heikommankin edustavuuden lehdot olisi syytä pyrkiä pitämään ekologisesti riittävässä kunnossa biodiversiteetin säilyttämiseksi ja jopa lisäämiseksi.

Linnustoltaan Helsingintie 235:n kaavoitusalue on varsin monipuolinen. Vesialtaat, pohjoisessa kulkeva Akanoja sekä niitä reunustavat lehdot ja pensaikot tarjoavat elinympäristöjä useille uhanalaisille tai silmälläpidettäville sekä EU:n lintudirektiivin lajeille ja Suomen kansainvälisille vastuulajeille. Tehdasalueen avoimessa varastohallissa pesi useita erittäin uhanalaisia räystäspääskyjä. Pääskyt saattavat käyttää samoja pesiä useita vuosia, joten lintujen pääsy pesille tulisi varmistaa myös tulevana vuosina. Lisäksi lähtötietoaineistojen perustella kaavoitusalueen pohjoisosa saattaa olla osa äärimmäisen uhanalaisen kuningaskalastajan siirtymäreittiä pesimä- ja ruokailupaikkojen välillä. Tämä reitti on syytä säilyttää myös tulevaisuudessa.

Lepakkokartoituksen perusteella kaavoitusalueelta rajattiin kaksi luokan III lepakkoaluetta. Näillä alueilla tehtiin havaintoja useammasta lajista, mutta havaintomäärät jäivät alhaisiksi ja painottuivat lähinnä loppukesään. Alueiden ei katsota olevan lepakoille erityisen tärkeitä eikä siellä arvioida tämän kartoituksen perusteella olevan lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Alueet kuitenkin sopivat rakennepiirteiltään loistavasti monelle lepakkolajille. Lainsäädäntö ei velvoita säästämään luokan III lepakkoalueita, mutta alueet on syytä huomioida mahdollisuuksien mukaan maankäytön suunnittelussa.

Liito-oravista ei havaittu alueella merkkejä. Lajin näkökulmasta alueen maankäytön kehittämiseksi ei ole esteitä.

Viitasammakoita elää alueen eteläosassa. Kartoituksessa havaittiin useita soidintavia koiraita lammen ruoikossa. Kyseinen alue on rajattu lajin lisääntymis- ja levähdyspaikaksi, jonka hävittäminen tai heikentäminen on kiellettyä.

Lähteet

- Hyvärinen E., Juslén A., Kemppainen E., Uddström A. & Liukko U.-M. (toim.) 2019. *Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019*. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki.
- Parkko A., Ojala J. & Salonen J. 2015. Kymenlaakson maakunnallisesti arvokkaat lintualueet. Kymenlaakson Lintutieteellinen Yhdistys Ry, Lintukymi 1/15.
- Kontula T. & Raunio A. (toim.) 2018. *Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset*. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018.
- Koskimies P. 1994. *Linnustonseuranta ympäristöhallinnon hankkeissa – Ohjeet alueelliseen seurantaan*. Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja -sarja B18.
- Lintuatlas. 2022. Pesimävarmuusindeksit. <https://lintuatlas.fi/indeksit/> Viitattu 30.7.2026.
- Mäkelä K. & Salo P. 2023. *Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arvointi – opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle, 2. painos*. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.
- Nieminen M. 2017. Liito-orava (*Pteromys volans* Linnaeus, 1758). Julkaisussa: Nieminen M. & Ahola A. (toim.) 2017. *Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt*. s. 48–55. Suomen Ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö.
- Saarikivi J. 2017. Viitasammakko (*Rana arvalis* Nilsson, 1842). Julkaisussa: Nieminen M. & Ahola A. (toim.) 2017. *Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt*. s. 90–96. Suomen Ympäristö 1/2017. Ympäristöministeriö.
- Suomen Lajitietokeskus 2026. Paikkatietoaineisto: uhanalaiset ja suojellut lajit vakioiduin viranomaisrajauksin. <https://tun.fi/HBF.120430>. Saatu 13.4.2026.
- Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry. 2023. *Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen suosituksia lepakkokartoitusten tekijöille, tilaajille ja kartoitustietojä käyttäville viranomaisille*.

Liitteet

Liite 1

Taulukko 6. Pesimälinnustoselvityksen täydellinen lajiluettelo.

Laji	Reviirimäärä	Uhanalaisuus	Kuuluu EU:n lintudirektiiviin	Suomen kansainvälinen vastuulaji
Haapana	2	VU		X
Harakka	1	NT		
Harmaapäätikka	1	LC	X	
Harmaasieppo	2	LC		
Hernekerttu	1	LC		
Kalalokki	1	LC		
Keltasirkku	3	LC		
Kirjosieppo	5	LC		
Käpytikka	2	LC		
Laulurastas	1	LC		
Lehtokerttu	5	LC		
Liro	1	NT	X	X
Luhtakana	1	LC		
Metsäviklo	1	LC		
Mustapääkerttu	2	LC		
Mustarastas	2	LC		
Naurulokki	1	VU	X	
Pajulintu	9	LC		
Pajusirkku	2	VU		
Peippo	6	LC		
Pensaskerttu	4	NT		
Pensassirkkalintu	1	LC		
Pikkutikka	1	LC		
Pikkuvarpunen	1	LC		
Punakylkirastas	2	LC		
Punarinta	3	LC		
Punasotka	1	CR	X	
Punavarpunen	2	NT		
Rantasipi	2	LC		X
Rautiainen	1	LC		
Räkättirastas	3	LC		
Räystäspääsky	5	EN		
Satakieli	5	LC		
Sinisorsa	1	LC		
Sinitiainen	3	LC		
Talitiainen	3	LC		
Tavi	2	LC		X

Julkinen
12.8.2026

38(38)

Laji	Reviirimäärä	Uhanalaisuus	Kuuluu EU:n lintudirektiiviin	Suomen kansainvälinen vastuulaji
Telkkä	2	LC		X
Tikli	1	LC		
Valkoselkätikka	1	VU	X	
Viitakerttunen	5	LC		
Västäräkki	3	NT		